

OBINUGRILAISTEN KIELTEN TUTKIMUKSESTA UNKARISSA

Béla Kálmán, Debrecen

Jo Regulysta lähtien kielitieteen piirissä on ollut yleisesti hyväksytty käsitys, jonka mukaan obinugrilaiset kielet olisivat unkarin kielen lähimmät sukulaiset. Tosin myös vastakkaisia mielipiteitä on esitetty. Viime vuosina vain yksi kielitieteilijä, Aurélien Sauvageot, on pitänyt unkarin ja obinugrilaisten kielten äänne- ja muoto-opillista vastaavuutta riittämättömänä, mutta hänkään ei ole pystynyt selittämään, miksi näiden kolmen keskinäinen vastaavuus sanastossa on suurin. Sanakirjassa Unkarin kielen suomalais-ugrilaiset elementit (MSzFE I - III, toim. Gy. Lakó 1967 - 1968) vajaan 700 uralilaisen, suomalais-ugrilaisen ja ugrilaisen etymologian joukossa on yli 400 sellaista, jolla on vastine vogulissa ja 380 sellaista, jolla on vastine ostjakissa (mordvassa ja tšeremississä ei ole kahtakaansataa yhteistä sanaa).

On siis luonnollista, että obinugrilaisilla kielillä on Unkarin fenno-ugristiikassa keskeinen asema. Jo tämän tieteen historian varhaisvaiheissa P. Hunfalvy ja J. Budenz totesivat, ettei vertaileva kielitiede ole mahdollista ilman luotettavaa teksti-, sanasto- ja kielioppiaineistoa. Unkarilainen Antal Regulý keräsi ensimmäisen runsaan aineiston vogulien ja ostjakkien keskuudesta varhaisempia satunnaisia ja epäluotettavia tietoja korvaamaan. Samanaikaisesti Matias Aleksanteri Castrén merkitsi muistiin kielenainesta eteläostjakkien ja samojedien keskuudessa. Nämä kaksi legendaarisen maineen saanutta tutkijaa olivat kerääjinä tunnetusti uupumattomia, ja molemmat saivat mukaansa runsaan saaliin. Ankaran ilmastin, epäinhimillisten olojen ja puutteen vuoksi molemmat kuitenkin kuolivat nuorina, 39 vuoden iässä, eikä heillä ollut mahdollisuutta järjestää laajoja kokoelmiaan. A. Schiefner julkaisi osan Castrénin aineistosta jo varsin pian tämän kuoleman jälkeen, sillä se oli merkitty muistiin järjestelmällisemmin kuin Regulyn kokoelma. Kuitenkin muutamat samojedin tekstit ilmestyivät Lehtisalon julkaisemina vasta 1900-luvun keskivaiheilla.

Regulyn jälkeen suomalainen A. Ahlqvist oleskeli kaikkiaan kolme kertaa obinugrilaisten kansojen keskuudessa, tosin vain lyhyitä jaksoja kerrallaan. Hän keräsi sekä vogulista että pohjoisostjakista kieliopillista aineistoa ja sanaluetteloita, mutta obinugrilaisten kansojen kansanrunous

oli hänen mielestään jo tuolloin kadonnut. Siksi hän merkitsi muistiin yhtenäistä tekstiä erittäin niukasti.

Pál Hunfalvy pystyi selvittämään vain murto-osan Regulylta jääneestä vogulin aineistosta, ja ostjakin kokoelmat osoittautuivat hänelle aivan ylivoimaisiksi. Sen vuoksi Unkarin Tiedeakatemia lähetti kaksi nuorta tutkijaa Ob-joen seudulle. Heidän tehtävänä oli tarkistaa Regulyn aineisto paikan päällä, kääntää se sekä muokata sitä tutkimuksen käyttöön. Bernát Munkácsi oleskeli vuosina 1888 ja 1889 vogulien keskuudessa tutkien Sygvan, Sosvan, Lozvan, Pelymkan, Kondan ja Tavdan varsien vogulimurteita. Kahden erinomaisen informantin avulla hänen onnistui selvittää, kirjoittaa uudelleen ja kääntää kaikki Regulyn muistiinpanot. Tämän lisäksi hän keräsi vielä kaksi kertaa niin laajan aineiston sekä vieraili eteläisten vogulien keskuudessa. Reguly ei ollut matkoillaan osunut heidän luokseen. Munkácsi julkaisi kotiinpaluunsa jälkeen Regulyn ja omat tekstikokoelmansa neljässä niteessä unkarinkielisillä käännöksillä varustettuina. Julkaisun nimi oli "Vogul népköltési gyűjtemény" (Vogulien kansanrunouden kokoelma). Hän ehti saada valmiiksi vain kahteen ensimmäiseen niteeseen liittyvät asia- ja kielikommentaarit (ne ilmestyivät vasta 1902 ja 1921); sanastollinen aines sen sijaan jäi lopullisesti järjestämättömänä kortistona Akatemian haltuun.

József Pápay oli mukana Jenő Zichyn tutkimusretkikunnan Aasian-matkalla 1898 - 1899, mutta Sisä-Aasiassa hän erosi arkeologi- ja antropologiryhmästä. Hän tutustui pohjoisostjakkii Obin ja Kazymin varsilla. Munkácsin tavoin hänkin keräsi Regulyn muistiinpanojen selvitystyön lisäksi saman verran omia tekstejä. Vain osa niistä ilmestyi hänen elinaikanaan.

Kolme suomalaista tiedemiestä oleskeli tekstejä, kielioppiaineistoa ja sanastoa keräämässä obinugrilaisten keskuudessa vain vähän Munkácsin ja Pápayn jälkeen, osittain jopa samanaikaisesti viimeksi mainitun kanssa, ja he myös viipyivät alueella huomattavasti unkarilaisia kauemmin. Nämä kolme olivat K. F. Karjalainen, joka tutki ostjakkia (1898 - 1902), H. Paasonen, joka tutki eteläostjakkia (1900 - 1901) sekä A. Kannisto, jonka mielenkiinnon kohteena oli voguli (1901 - 1906). Myös nämä kolme kuolivat ennen kokoelmiensa julkaisemista. Paasonen sanakirjan toimitti painokuntoon Kai Donner (se ilmestyi 1927), tekstit taas Edit Vértés (ilmestyi 1980). Karjalaisen sanakirjan toimittajana oli Y. H. Toivonen (ilmestyi 1948), mutta tekstikokoelmista on tähän mennessä ilmestynyt vain yksi nide,

samaten Edit Vértésin toimittamana. Kanniston tekstikokoelmat oli jo saatu varsin pitkälle julkaisukuntoon, mutta ne eivät tuolloin vielä kuitenkaan olleet lopullisessa asussa. Kanniston oppilas Matti Liimola julkaisi ne kuutena niteenä (1951 - 1973). Liimola valmisti myös Kanniston sanakirjan julkaisemista, mutta hänen kuolemansa jälkeen työtä on jatkanut turkulainen Vuokko Eiras.

Toisen maailmansodan jälkeen kesti vielä vuosia, ennen kuin tuhoutuneessa Unkarissa saatiin liikenneyhteydet toimimaan, katkaistut radat, raunioitettut asemat ja sillat korjatuiksi ja rakennetuiksi, pakolaiset ja sotavangit vähitellen takaisin kotiin ja talous jotenkin kuntoon. Uudestaan muotoutunut Unkarin Tiedeakatemia otti jälleen käsiinsä tieteellisen työn johtamisen. Tieteelliset aikakauslehdet ja -kirjat alkoivat vähitellen taas ilmestyä. Tieteellistä työtä alettiin harjoittaa nyt yliopistojen lisäksi myös vasta perustetuissa Akatemian tutkimuslaitoksissa. Järjestäytynyt tieteellinen työ alkoikin nopeasti. Kuolleiden tiedemiesten ja tutkimusmatkailijoiden jäämistöjen järjestämistä pidettiin suomalais-ugrilaiselle kielentutkimukselle maksettavaksi jääneenä kunniaavelkana.

Miklós Zsirai ja Dávid Fokos-Fuchs toimittivat painokuntoon Regulyn ostjakin kielen tekstit, jotka ilmestyivät kolmena niteenä vuosina 1944 - 1963. Antal Regulyn obinugrilaismuistiinpanot ovat siten ilmestyneet kokonaisuudessaan. József Pápayn omasta kokoelmasta sen sijaan on vuonna 1905 julkaistun ostjakkien kansanrunoutta sisältävän kokoelman ohella ilmestynyt vain Jenő Fazekasin toimittama "Északi osztják medveénekek" (Pohjoisostjakkilaiset karhurunot) 1934 sekä István Erdélyin 1972 julkaisema "Ostjakische Heldenlieder". Uuteen keruutyöhönkin tarjoutui tilaisuus, kun Károly Rédei ja János Gulya saivat mahdollisuuden oleskella pitemmän ajan Leningradissa stipendiaatteina 1950-luvun lopulla ja 1960-luvun alussa. Rédei keräsi pohjois- ja Gulya itäostjakkia muutamilta korkeakouluopiskelijoilta. Työn tulokseksi syntyi kaksi krestomatiaa ja yksi tekstikokoelma. Eniten ostjakkia harrastetaan Budapestin yliopiston fennougristiikan laitoksessa. Alan tutkijoita ovat siellä työskentelevät Magda Sz. Kispál ja Henrietta F. Mészáros, Akatemian kielitieteen laitoksen suomalais-ugrilaisesta ryhmästä taas nuorena kuolleet István Erdélyi ja Éva Korenchy sekä lisäksi Edit Vértés (Karjalaisen ja Paasosen jäämistön muokkaaja) ja László Honti.

Unkarin Tiedeakatemia antoi vuonna 1949 tehtäväkseni muokata painokuntoon Bernát Munkácsin käsikirjoitusasteelle jääneen vogulia koskevan aineiston. Munkácsin muistiin merkitsemiin vogulin teksteihin paremmin perehtyäkseni julkaisin aluksi "Vogul népköltési gyűjteményin" III niteeseen (karhurunoihin) liittyvät huomautukset ja kommentaarit (ilmestyi vuonna 1952). Niteen alkuun kirjoitin obinugrilaisesta karhukultista 10 painoarkin laajuisen tutkielman, jossa nojauduin suomalaisten, venäläisten ja unkarilaisten kansatieteilijä-kielitieteilijöiden tutkimuksiin. Loppuosassa taas käytin Munkácsin lähes muokkaamattomia, mutta olennaisesti runsaampia muistiinpanoja, jotka hän on usein tehnyt keruupaikalla lyijykynällä tekstin yläpuolelle. Kuitenkin olen myös pyrkinyt korjaamaan käännös- tai kirjoitusvirheet. Täydennyksenä olen käyttänyt Pápayn, Kanniston ja Liimolan tietoja. Samaa menetelmää noudatin IV niteeseen liittyvässä kansanrunoutta koskevassa johdantotutkielmassa (nide käsittää kohtalolaulut, arvoitukset ja sadut). Julkaisin myös Munkácsin omat huomautukset - jos niitä oli - mutta suurimmaksi osaksi jouduin tekemään selitykset itse (teos ilmestyi 1963).

Vuosina 1957 - 1958 ja 1966 minulla oli mahdollisuus työskennellä Leningradissa yhteensä kolmen kuukauden ajan kymmenen korkeakouluopiskelijan ja yhden opettajan kanssa. Yhdeksän heistä puhui jotakin vogulin pohjoismurretta (Sygvan, Sosvan tai Obin), kaksi taas itäistä (Jukondan). Reguly ja Kannisto eivät olleet kumpikaan tutkineet Obin tai Jukondan murretta. Lisäksi olin ensimmäinen vogulin kerääjä, joka saattoi nauhoittaa puhetta ja laulua. Niin minun onnistui tallentaa 44 melodiaa ja yhteensä 106 tekstiä (suurin osa niistä on myös magnetofoninauhalla), ja minulla oli mahdollisuus samalla myös kääntää tekstit, laatia selitykset ja selvittää aineisto. Näiden informanttien joukossa olivat nykyään tunnetut kielitieteilijä E. J. Rombandejeva, runoilija Juvan Šestaloov sekä Kondalta kotoisin oleva leningradilainen opettaja Matra Vahruševa. Alussa käytin apunani Leningradin silloisen unkarin kielen lehtorin Gábor Bereczkin erinomaista venäjän taitoa keskustellessani vogulien kanssa, mutta myöhemmin olin perehtynyt vogulin kieleen jo niin hyvin, ettei venäjää enää tarvittu välittäjäksi. Keräämäni kielioppi-, teksti-, laulu- ja sanastoaineisto ilmestyi vuonna 1976 nimellä "Wogulische Texte".

Monien muiden tehtävieni vuoksi Munkácsin sanakirjan aineiston muokkaaminen edistyi vain hitaasti, mutta saatoin luovuttaa Akadémiai Kiadölle

vuoden 1981 joulukuussa 80 painoarkin laajuisen käsikirjoituksen. Voidaan siis toivoa, että ensimmäinen tieteelliset vaatimukset täyttävä vogulilais-unkarilais-saksalainen sanakirja ilmestyy muutaman vuoden kuluessa.

Turun fennougristikongressin kunniaksi taas ilmestyi toimittamani antologia vogulien kansanrunoudesta "Leszállt a medve az égből" (Karhu laskeutui taivaasta) -nimisenä. Siinä on yli viisisataa sivua ja sen painos oli 6 000 kappaletta. Työssä minua avustivat Unkarin parhaat runoilijat ja kääntäjät. Näin myös vaativa lukijakunta pääsee osalliseksi obinugrilaisten kansojen runouden suurenmoisista saavutuksista.

Obinugrilaisten kielten äänneoppia tutkivat Unkarissa nykyään esimerkiksi Éva K. Sal ja László Honti. Károly Rédei on kirjoittanut monografian vogulin kielen syrjääniläisistä lainoista, László Keresztes erään käsiteryhmän sanastosta, Magda Sz. Kispál verbien nominaalimuodoista ja János Gulya ostjakin kielen lausetyypeistä.

Unkarin obinugristiikka on yhdessä suomalaisen, neuvostoliittolaisen ja saksalaisen tutkimuksen kanssa ollut kohottamassa tämän fennougristiikan haaran kansainvälisestäikin tunnustetulle tasolle.

Suomentanut Marketta Huitu

ULKOMAANLEHTORIEN ALUEKOKOUS UNKARISSA 17. - 22.5.1982

O h j e l m a

Maanantai 17.5.

- Saapuminen Budapestiin. Kokoontumispaikka Eötvös Lőránd Tudományegyetem, Finnugor Nyelvtudományi Tanszék, os. Pesti Barnabás u. 1. II krs. 16 - 17 (puh. 180-966/223).
- 14.00 Tutustuminen Budapestin yliopiston fennougristiikan laitokseen. Voileipiä, virvokkeita.
- 15.00 Dékáni Tanácssterem, I krs.
Filosofisen tiedekunnan dekaanin tohtori István Diószegin tervehdyssanat.
Professori Gábor Bereczki: Budapestin yliopiston suomalais-ugrilainen laitos.
Akateemikko György Lakó: 110 vuotta fennougristiikan opetusta Budapestin yliopistossa.
Suomen Budapestin suurlähettilään Osmo Väinölän tervehdys.
- 16.00 Lähtö bussilla ELTE:n lomakotiin Visegrádiin, matkalla pieni Budapestin kierros. Majoittuminen.
- 18.00 Lähtö busseilla Pilisin valtiollisen metsänhoitoalueen retkeily-alueelle, jonka esittelee sen suunnittelija arkkitehti Imre Makovecz.
- 20.00 Riistaillallinen Nagyvilámin ravintolassa, ohjelmassa myös Katalin Lázárin esittämiä transilvanialaisia kansanlauluja.
- 23.00 Bussikuljetus lomakotiin.

Tiistai 18.5.

- 8.00 - 9.00 Aamiainen. Siirtyminen kokouspaikalle Pilisin metsänhoitoalueen toimitalon neuvotteluhuoneeseen, Mátyás király útja 4.
- 9.15 UKANin puheenjohtaja, professori Pertti Virtaranta: Lehtoripäivien avaus.
- 9.30 Akateemikko Péter Hajdú: Isäntämaan tervehdys.

- 9.45 Kansliapäällikkö Jaakko Numminen: Suomen opetusministeriön tervehdys.
- 10.00 Professori Mikko Korhonen: Saamen kielen asema Pohjoismaissa.
- 10.30 Dosentti Péter Domokos: Pienten suomalais-ugrilaisten kansojen kirjallisuudesta.
- 11.00 Kahvitauko, jonka aikana tilaisuus rahanvaihtoon kokouspaikalla.
- 11.30 Dosentti Mai Bereczki: Virolaisesta kirjallisuudesta.
- 12.00 Professori Pertti Virtaranta: Rajantakaisen Karjalan kulttuurista, erityisesti kirjallisuudesta.
- Keskustelua,
- 13.00 Lounas.
- 14.15 Ajankohtaista ulkomaanlehtoreiden työkentällä: Ursula Ojanen (Madrid), Minna Savela (Cluj-Napoca) ja Sirkka-Liisa Hahmo (Groningen). Hannele Branch: Kalevalan juhluvuoden valmistelut Englannissa.
- 16.30 Päivällinen.
- 17.30 Lähtö Szentendreen.
- 18.00 Tutustuminen Szentendren galleriaan ja keramiikkataiteilija. Margit Kovácsin museoon, oppaana tohtori Imre Majláth.
- 18.30 Kulttuurikävely Szentendren halki Szentendren "ystävien piirin" johtohenkilöiden opastuksella.
- 19.00 Illanvietto Szentendren "ystävien piirin" kanssa Pestin läänin kulttuurikeskuksessa. Ohjelmassa:
Tervehdyssanat, piirin johtaja kirjailija Károly Szakonyi.
Szentendren esittely diakuvin, sihteeri Jenő Zaszlavik.
Serbialaista kansanmusiikkia, Vujicsics-yhtye.
Professori Vilmos Voigt: Unkarin kansantaide - suomalais-ugrilaistako?
Runoilija Dénes Kiss esittää suomalaisten runojen unkarinnoksiaan.
Kodály'n sävellyksiä, Szentendren kamariorkesteri.
- 22.00 Visegrádiin.

Keskiviikko 19.5.

8.00 - 9.00 Aamiainen. Siirtyminen kokouspaikalle.

9.15 Tohtori Enikő Szűj: Kuinka unkarin kieltä opetetaan maailmalla?

- 9.45 Professori Pertti Virtaranta: Suomen kielen ulkomaalaisopetuksesta.
- Keskustelua.
- 11.00 Kahvitauko.
- 11.30 Professori Tibor Mikola: Suomen ja unkarin kieleen kohdistuvista areaalikielitetieteellisistä tutkimuksista.
- 12.00 Kulttuurisihteeri Ulla Hauhia-Nagy: Yliopistojen ulkopuolella tapahtuvasta suomen kielen opiskelusta Unkarissa.
- 12.30 Dosentti Endre Gombár: Suomen kulttuurin asema Unkarissa.
- 13.00 Lounas.
- 14.00 Keskustelua, ilmoitusasiat. Tutustuminen Visegrádin nähtävyyksiin, mm. Salamonin torniin ja kuninkaallisen palatsin kaivauksiin.
- 17.00 Lähtö Visegrádista Budapestiin.
- 18.00 Suomen suurlähettilään Osmo Väinölän vastaanotto, Szekács u. 29.
- 19.30 Siirtyminen laivarantaan, Vigadó tér.
- 20.00 Suomen opetusministeriön tarjoama illallinen ja laivaristeily Tonavalla, isäntänä kansliapäällikkö Jaakko Numminen.
- 23.00 Budapestista Visegrádiin.

Torstai 20.5.

8.00 - 9.00 Aamiainen.

- 9.15 Esimiesten kokous lomakodin pienessä neuvotteluhuoneessa, puheenjohtajana prof. Mikko Korhonen.
- 9.15 Lehtoreiden kokous Pilisin metsänhoitoalueen toimitalon neuvotteluhuoneessa, puheenjohtajana prof. Pertti Virtaranta.
- 11.00 Lähtö Budapestiin.
- 12.30 Unkarin kulttuuriministeriön tarjoama lounas taiteilijoiden Fészek-klubissa, isäntänä varakulttuuriministeri Ferenc Rátkai.
- 14.00 Lähtö retkelle Fészek-klubin edestä.
- 18.30 Saapuminen Hortobágyin pustalle. Kansallispuiston johtaja Ferenc Salamon esittelee pustan gallerian, paimenmuseon ja kansallispuiston luonnontieteelliset kokoelmat.
- 21.00 Illallinen Hortobágyin csárdassa.
- 23.00 Lähtö Debreceniin. Majoittuminen hotelli Aranybikaan.

Perjantai 21.5.

- 8.00 Aamiainen hotellissa.
- 9.00 Debrecenin Lajos Kossuthin yliopisto:
Yliopiston esittely, prof. Árpád Sebestyén.
Fennougristiikan opetuksesta Debrecenin yliopistossa, akateemikko Béla Kálmán.
Akateemikko Béla Kálmán: Obinugrilaisten kielten tutkimuksesta Unkarissa.
Dosentti István Nyirkos: Syvärakenne ja sanajärjestys.
Dosentti László Jakab: Unkarin ja suomen fraseologiaa oppimassa (unkarilais-suomalaisesta sanakirjasta).
- 11.30 Lounas yliopiston ruokalassa.
- 13.00 Lähtö Sárospatakiin.
- n. 15.00 Saapuminen Sárospatakiin. Reformoidun kollegiumin kirjasto ja koulumuseo.
Kahvi.
Sárospatakin Rákóczi-museo, esittelijänä sen johtaja tohtori Ákos Janó.
- 18.00 Lähtö Tokajiin.
- 19.00 Illallinen Tokajin Halászcsárdassa. Käynti viinikellareissa.
- 21.30 Lähtö Debreceniin.

Lauantai 22.5.

- 8.00 Aamiainen hotellissa. Kierros Debrecenissä.
- 11.00 Lähtö Budapestiin.

LEHTORIKOKOUKSEN OSANOTTAJAT

Lehtori Lili Ahonen, Amsterdam
 Professori Stefan Bátori, Bonn
 Professori Gábor Bereczki, Budapest
 Dosentti Mai Bereczki, Budapest
 Lähetystöneuvos Jaakko Bergqvist, Wien
 Lehtori Hannele Branch, Lontoo
 Lehtori Eva Buchholz, Länsi-Berliini
 Dosentti Péter Domokos, Budapest
 Professori Hans Fromm, München
 Dosentti Endre Gombár, Budapest
 Professori Ulrich Groenke, Köln
 Lehtori Sirkka-Liisa Hahmo, Groningen
 Akateemikko Péter Hajdú, Budapest
 Lehtori Tuula Hartwig, Bochum
 Kulttuurisihteeri Ulla Hauhia-Nagy, Budapest
 Lehtori Tuula Hilanka, Caen
 Lehtori Anja Leena Holtari, Wien
 Lehtori Ilmari Hovila, München
 Lehtori Marketta Huitu, Debrecen
 Dosentti László Jakab, Debrecen
 Kulttuuriasianneuvos Ritva Kaipio, Helsinki
 Kulttuurisihteeri Raija Kallinen, Helsinki
 Akateemikko Béla Kálmán, Debrecen
 Lehtori Hannu Kantinkoski, Novi Sad
 Lehtori Outi Karanko-Pap, Budapest
 Lehtori Antal Kiss, Debrecen
 Lehtori Irmeli Kniivilä, Szeged
 Professori Mikko Korhonen, Helsinki
 Lehtori Leena Koskinen, Greifswald
 Akateemikko György Lakó, Budapest
 Professori Pekka Lehtimäki, Göttingen
 Lehtori Marjatta Lellman, Bonn
 Lehtori Hilikka Lindroos-Čermáková, Praha

Tohtori Tamás Márk, Pécs
Lehtori Kaija Menger, Greifswald
Professori Tibor Mikola, Szeged
Lehtori Mirja Mohtaschemi-Virkkunen, Hampuri
Lehtori Erkki Moisio, Münster
Tohtori Osmo Nikkilä, Groningen
Assistentti Pirjo Nummenaho, Napoli
Kansliapäällikkö Jaakko Numminen, Helsinki
Dosentti István Nyirkos, Debrecen
Lehtori Ursula Ojanen, Madrid
Lehtori Karl-Heinz Rabe, Köln
Lehtori Markku Rainio, Petroskoi
Lehtori Liisa Rumohr-Norio, Kiel
Lehtori Minna Savela, Cluj-Napoca
Lehtori Tarja Silo, Varsova
Tohtori Péter Simoncsics, Budapest
Lehtori Eero Suvilehto, Sofia
Tohtori Ádám Szabó, Budapest
Tohtori Enikő Szűj, Budapest
Lehtori Eeva Uotila-Arcelli, Napoli
Professori Veijo Vihanta, Pariisi
Lehtori Marjatta Vilkamaa, Venetsia
Lehtori Ulla Williams, Würzburg
Professori Pertti Virtaranta, Helsinki
Suurlähettiläs Osmo Väinölä, Budapest

Castrenianumin toimitteita

1. Erkki Itkonen, Terho Itkonen, Mikko Korhonen, Pekka Sammallahti: Lapin murteiden fonologiaa. 1971.
2. Pekka Sammallahti: Material from Forest Nenets. Grammatical Sketch, Two Short Texts, Vocabulary. 1974.
3. Pertti Virtaranta: Vienalaisia lastenlauluja. 1973.
4. Mikko Korhonen, Jouni Mosnikoff, Pekka Sammallahti: Koltansaamen opas. 1973.
5. Seppo Suhonen: Liivin kielen näytteitä. 1975.
6. Viljo Nissilälle 21. 8. 1973.
7. Lauri Posti ja Terho Itkonen (toim.): FU-transkription yksinkertaistaminen. 1973.
8. Eero Kiviniemi, Ritva Liisa Pitkänen, Kurt Zilliacus: Nimistöntutkimuksen terminologia, Terminologin inom namnforskningen. 1974.
9. Seppo Suhonen: Lähisukukielten muoto-oppia ja lainasuhteita. 1974.
10. Eila Hämäläinen ja Kaisu Juusela (toim.): Castrenianum. 1975.
11. Eila Hämäläinen und Kaisu Juusela (red.): Castrenianum. 1975.
12. Vienan runonlaulajia ja tietäjiä. Aatu Kurosen (1907), Petri Lesosen (1908) ja Iivo Marttisen (1908) muistiinpanot. Julk. Helmi Virtaranta. 1975.
13. Suomalais-ugrilaisen kielentutkimuksen symposiumi Petroskoissa 26.—27. 3. 1974. 1975.
14. Pekka Sammallahti: Sodankylän saamelaisten entistä elämää Elsa-Marja Aikion kertomana. 1975.
15. Pertti Virtaranta: Karjalaisia sananlaskuja ja arvoituksia. 1976.
16. Fennistiikan opinnäytteitä 1886—1975. 1977.
17. Juha Janhunen: Samojedischer Wortschatz. Gemeinsamojedische Etymologien. 1977.
18. Pertti Virtaranta: Inkeriläisiä sananlaskuja ja arvoituksia. 1978.
19. Kaisu Juusela ja Heikki Paunonen (toim.): Murrenäytteitä sadan vuoden takaa. 1978.
20. Ilmari Vesterinen: Pääpainollisen tavun jälkeisen soinnillisen dentaalispirantin edustus Tuuloksen murteessa. 1980.
21. Tamás Márk ja Pirkko Suihkonen (toim.): Folia Hungarica 1. 1981.
22. Jarmo Elomaa (toim.): Inkerin bibliografia. 1981.
23. Kasvumaa. Eeva Niinivaaran kirjoituksia vuosilta 1923—1981. 1981.
24. Viljo Tervonen ja Irene Wichmann (toim.): Suomalais-unkarilaisten kulttuurisuhteiden bibliografia vuoteen 1981. 1982.
25. Mikko Korhonen ja Pertti Virtaranta (toim.): Ulkomaanlehtorit Unkarissa 17.—22. 5. 1982. 1983.

Jakelu: Suomalais-ugrilainen Seura
Snellmaninkatu 9—11, 00170 Helsinki 17

ISBN 951-45-3006-
ISSN 0355-0141